

علی خراتی متولد سال هفتاد و دو و تیرماهه. تو مجموعه مدارس ادب تحصیل کرده و علاقهی زیادی به فیزیک داره و تو دوران دانش آموزیش تمام کلاسای فوق برنامهی فیزیک رو شرکت میکرده. سال سوم دبیرستان تصمیم میگیره که به پیشدانشگاهی نره و به جاش یک سالی رو به تحصیل زبان انگلیسی بپردازه. در نتیجه بعد از گرفتن دیپلم، پروژهی خوارزمی رو که دو مرحلهی اول رو با موفقیت پشت سر گذاشته بود، رها میکنه و به مالزی میره. سال بعد تصمیم میگیره که به دانشگاه بره. به ایران برمیگرده اما متاسفانه فرصت ثبت نام تو کنکور سراسری رو از دست میده. سریع توی یه مدرسهی آموزش از راه دور ثبت نام میکنه که امتحانات پیشدانشگاهی رو بگذرونه. به این ترتیب مهرماه سال ۹۰ برای تحصیل رشتهی فن آوری اطلاعات وارد دانشگاه تهران جنوب می شه.

خیلی زود متوجه میشه که دانشگاهش برای حرفهای شدن توی علاقهی جدیدش، برنامه نویسی، کافی نیست. به صورت خودآموز شروع به یادگرفتن برنامهنویسی میکنه و با گسترش استفاده از گوشیهای اندرویدی، به سمت این بازار میره.

یک سال بعد، از طریق یکی از دوستاش، توی یه کلاس نیمه خصوصی که برای بچههای رباتیک مجتمع فنی تهران تشکیل شده بوده، شرکت میکنه و برنامهنویسی پیشرفتهی Java رو یاد میگیره.

شروع میکنه به فریلنس کردن جدی. بعد از یه مدت ساختن اپلیکیشنهای iOS رو هم یادمیگیره.

روی چندتا ایدهی استارتآپی کار میکنه که داشته کار میکنه، تو یه استارتآپ ویکاند تو دانشگاه شریف، تیمشون دوم میشه، مدتی هم توی شتابدهندهی آواتک توی دانشگاه تهران کار میکنه.

اینجاست که دیگه مطمئن میشه تا آخر عمرش میخواد تو چه زمینهای فعالیت کنه: بازی سازی.

شروع میکنه به مطالعه در زمینهی گیم دیزاین. چندتا بازی کوچیک هم میسازه که یکیشون توسط کافه بازار به عنوان بازی برگزیده شناخته میشه و روی صفحهی اول قرار میگیره. استقبال زیاد کاربرا باعث میشه که روی همون ایده کار کنه و پرورشش بده و پتانسیل فوقالعادهای توش میبینه و به این نتیجه میرسه که این نقطهی خوبیه برای شروع کردن استودیوی بازیسازی خودش. ایده رو ثبت میکنه و بازی رو از فروشگاههای ایرانی حذف میکنه تا بعد از توسعهی کامل به مارکتهای جهانی عرضه کنه.

سال نود و چهاره که از IT انصراف میده و توی رشتهی مدیریت صنعتیِ دانشگاه تهران شمال ثبت نام میکنه. تا هم بتونه از معافیت تحصیلی از خدمت سربازی، تا سال ۹۹ برخوردار بشه و هم آین که مدیریت یاد بگیره! هر چند که خودآموزی رو در اون زمینه هم شروع کرده بود.

با وجود این که طراحی بازی تو دانشگاههای ایران تدریس نمیشه، حالا علی خودش رو یکی از باسوادترینهای این رشته تو ایران میدونه.

در کنار دنبال کردن شغل مورد علاقهش، به برنامهنویسی به صورت فریلنس، مشاوره و ایجاد تیم برای استارتآپها، و البته ایدههای کارآفرینانهی خودش، مشغوله.

در حال حاضر روی استارتآپی با عنوان ایرانبندر، که موضوعش مرتبطه با حرفهی خانوادگیشون، یعنی صادرات و واردات، متمرکز شده.

ali.kharrati@gmail.com

https://cafebazaar.ir/developer/khrrt/?l=fa